

ΠΑΙΔΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

ΕΙΝΕ κόρη πλουσίου ξενοδόχου ὀρφανή ἀπὸ μητέρα. Ὁ πατήρ της τὴν ἔχει ἐμπιστευθῇ εἰς τὴν οἰκονόμον τοῦ ξενοδοχείου, ἡ ὁποία τὴν σύρει παντοῦ, εἰς τὰς αἰθούσας, τὰ δωμάτια, τὴν οἶναποθήκην. Δεκαετῆς μόλις, ζῇ ἐν μέσῳ τοῦ διαρκῶς μεταβαλλομένου κόσμου τοῦ ξενοδοχείου. Ἐχει θαυμάσιον κοιτῶνα καὶ καλλωπιστήριον μὲ κλειδοκυμβάλον· ὅταν ὅμως τὸ ξενοδοχεῖον γεμίσῃ, ἀναγκάζεται νὰ παραχωρήσῃ τὸ δωμάτιόν της καὶ νὰ καταστῇ μὲ τὴν οἰκονόμον ὅπου εὖρη. Τὸ μάθημα τοῦ κλειδοκυμβάλου τῆς δίδεται εἰς τὴν κοινὴν αἴθουσαν ἐν μέσῳ φλυαρίας γαλλικῆς, ἀγγλικῆς καὶ γερμανικῆς. Οἱ ταξιειδιῶται τὴν φιλοῦν, τὴν θωπεύουν, τὴν καθίζουν ἐς τὰ γόνατά των.

Ὅλα ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα, τὰ νέα, τὰ διαφορετικά, περνοῦν ἀπὸ τὰ μάτια της ὡς φαντασμαγορία καὶ συνείθισε νὰ προπέμπῃ τοὺς ταξιειδιώτας μὲ ἓνα φίλημα καὶ νὰ γυρίζῃ εἰρωνικῶς τὴν πλάτην μόλις προσπεράσουν. Γευματίζει εἰς τὸ ἐστιατόριον· δὲν τρώγει ὅ,τι δὲν τῆς ἀρέσει· ξεύρει ὅλα τὰ μυστήρια τῆς μαγειρικῆς καὶ διακρίνει τὸ ξαναθρασμένον κρέας, τὰ γλυκύσματα μὲ τὴν χαλασμένην κρέμαν, διασκεδάζει δὲ τρομερὰ μὲ τὴν εὐπιστίαν τῶν ταξιειδιωτῶν. Αἰσθάνεται βαθύτατα τὰς διαβαθμίσεις τοῦ σεβασμοῦ τοῦ προσωπικοῦ ἐνώπιον τῆς πριγκηπίσσης καὶ τῆς ἀκολουθίας της ἢ τοῦ ζεύγους τῶν πλουσίων νεονύμφων καὶ περιφρονεῖ ἀπὸ καρδίας ἐκείνους ποὺ ζητοῦν τὰ οἰκονομικὰ δωμάτια καὶ φέρουν μαζί τὰ κηρία των διὰ νὰ μὴ καίουν τὰ κηρία τοῦ ξενοδοχείου.

Διὰ μέσου τῶν χαραγμῶν τῶν θυρῶν ἀνεκάλυψεν ἕως

τώρα χίλια πράγματα καὶ συμπληρώνει τὰς γνώσεις τῆς διερχομένη ἀκροποδῆται τοὺς διαδρόμους ἢ ἐνσκήπτουσα ὀρμητικὴ εἰς τὴν αἵθουσαν ὅταν ἀρχίζῃ νὰ σκοτεινιάζῃ. Δὲν εἶνε ἐπομένως μυστήρια δι' αὐτὴν αἱ κυρίαί ποῦ ἡμίγυμοι διορθώνουν τὴν κόμην των, οἱ ἄνδρες ποῦ βάφουν τὰ μουστάκια των, οἱ ὑπηρέται ποῦ ἐναγκαλίζονται τὰς ὑπηρετρίδας, οἱ τολμηροὶ νέοι, τὰ ψιθυρίσματα, τὰ νυκτερινὰ λάθη, αἱ σκιαὶ ποῦ γλυστροῦν εἰς τοὺς διαδρόμους, τὰ πνιγμένα γέλοια, αἱ συγκρατούμεναι κραυγαί. Ἡ μικρὰ ἀκούει, βλέπει, καταβάζει τὰ μάτια καὶ κοκκινίζει.

Ὅταν εὐρίσκεται μετὰξὺ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν συγγενῶν τῆς, ἀκούει τὰ σχέδια τῶν ἐπιχειρήσεων, τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ χρήματος, τὰς συνωμοσίας πρὸς ἀπογύμνωσιν τῶν εὐπίστων τοὺς συνδυασμοὺς πρὸς ὕψωσιν τῶν λογαριασμῶν.

Καθ' ὅλον τῆς τὸν βίον δύο πρόσωπα τῆς ἔκαμαν ἐντύπωσιν. Μία ὥραία ξανθὴ κυρία, ἡ ὁποία διήλθε τρεῖς μῆνας εἰς τὸ ξενοδοχεῖον σκορπίζουσα τὸ χρήμα ἀπὸ τὰ παράθυρα, μὴ πληρώνουσα τοὺς λογαριασμοὺς τῆς, κινήσασα τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ πατρὸς τῆς καὶ ἡ ὁποία ἐκάλεσε τὸν ξενοδόχον εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς καὶ τὸν ἀπέλυσεν ἔπειτα ἀπὸ πέντε ὥρας μειδιῶντα καὶ εὐχαριστημένον· καὶ ἓνας κύριος ὠχρὸς καὶ ἰσχνός, ὁ ὁποῖος ἔμεινεν ὀλίγας ὥρας μόνον, δὲν ὠμίλησεν εἰς κανένα, κατέπιε δύο ποτήρια νεροῦ καὶ τὸ μεσημέρι ἡσύχασεν ἀνοίξας τὰς φλέδας τοῦ.

ΜΑΤΘΙΑΔΗ ΣΕΡΑΦ

ΣΥΖΥΓΙΑΙ ΚΑΙ ΑΒΡΟΤΗΤΕΣ

Ἡ σύζυγος. — Ξεύρεις τί διάβαζα σήμερα, ἄνδρα μου, σὲ μιὰ στατιστικὴ; Πῶς μέσα εἰς τὰς φυλακάς οἱ ἐνενηντα τοῖς ἑκατὸν εἶναι ἄγαμοι. Πῶς τὸ ἐξηγεῖς αὐτό;

Ὁ σύζυγος. — Τὸ ἐξηγῶ, πῶς οἱ περισσότεροί ἀνθρώποι προτιμοῦν νὰ πᾶνε στὴ φυλακὴ παρὰ νὰ πάρουν γυναῖκα!...